

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/9/2013
Identifikačné číslo spisu: 5112010090
Dátum vydania rozhodnutia: 27.03.2013
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2013:5112010090.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 27. marca 2013 v trestnej veci obvinenej G. U. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., vedenej na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 1T 12/2012, o dovolaní, ktoré podala obvinená G. U., zastúpená ustanoveným obhajcom JUDr. Ivanom Hubkom, advokátom v Žiline, proti rozsudku Okresného súdu v Žiline z 8. februára 2012, sp. zn. 1T 12/2012, rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b/ Trestného poriadku dovolanie obvinenej G. U. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd v Žiline na verejnom zasadnutí, konanom 8. februára 2012 o návrhu na schválenie dohody o vine a treste rozsudkom, sp. zn. 1T 12/2012, podľa § 334 ods. 1, ods. 4 Tr. por. schválil dohodu o vine a treste z 25. januára 2012, uzatvorenú medzi prokurátorom Krajskej prokuratúry v Žiline a obvinenou G. U., narodenou XX. N. XXXX vo D.i, trvale bytom ul. U. č. XXX/XX, M., podľa ktorej obvinená je vinná zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

17. septembra 2011, asi o 01.15 hod., na terase pohostinstva Pap fest zv. „Očné“ v Ružomberku, na Bystrickej ceste 1, po predchádzajúcom slovnom a fyzickom konflikte, z dôvodu ich osobného vzťahu, v úmysle usmrtiť, najmenej deväťkrát bodla do oblasti krku a hrudníka I. U., nar. XXXX, špeciálnym oceľovým nožom, ktorý pri sebe nosila vrátane iných zbraní, spôsobiac mu dve smrteľné bodné rany krku zľava s poškodením krčnej tepny a sprava s poranením pľúc a iné rany, pričom na následky traumaticko - hemoragického šoku zomrel.

Za to bola obvinená G. U. odsúdená podľa § 145 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm. b/, ods.5 Tr. zák. bola obvinená na výkon trestu odňatia slobody zaradená do Ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. súd obvinenej uložil ochranný dohľad na dobu 1 (jedného) roka.

Vyslovil tiež povinnosť pre obvinenú podľa § 77 ods.1 písm. b/ Tr. zák. hlásiť sa po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody 1 - krát v kalendárnom týždni u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. uložil súd obvinenej aj povinnosť nahradiť poškodenej F. U.kodu vo výške 630 €.

Predmetný rozsudok Okresného súdu v Žiline o schválení dohody o vine a treste nadobudol právoplatnosť, s poukazom na ustanovenie § 334 ods. 5 Tr. por., jeho vyhlásením, teda 8. februára 2012.

Obvinená G. U., prostredníctvom ustanoveného obhajcu, podala dovolanie proti rozsudku Okresného súdu v Žiline z 8. februára 2012, sp. zn. 1T 12/2012, z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Obvinená v dovolaní, napriek tomu, že bola ustanoveným obhajcom dostatočne poučená o prípustnosti podania dovolania namietala, že v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 1T 12/2012, bolo porušené jej právo na obhajobu, keďže obhajca, ktorého mala opatrením súdu ustanoveného sa síce nevyhnutných úkonov zúčastňoval, avšak jeho obhajoba nebola účelná. Pri náležite poskytovanej obhajobe, by súd jej konanie kvalifikoval len ako zabitie podľa § 147 Tr. zák., pretože konala v tiesni a pod tlakom útoku poškodeného.

Navrhla, aby najvyšší súd rozsudkom v zmysle § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že v konaní Okresného súdu v Žiline bolo porušené právo obvinenej U. na obhajobu, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil tento rozsudok okresného súdu, vec mu vrátil a prikázal, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Žiline vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvinenej v zmysle § 376 Tr. por. uviedol, že navrhuje dovolanie odmietnuť ako dovolanie podané neoprávnenou osobou.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) na základe podaného dovolania na úvod skúmal, či boli splnené primárne podmienky uvedené v ustanovení § 368 a nasl. Tr. por. na začatie dovolacieho konania, a to predsedníčkou senátu (§ 378 Tr. por.), pričom dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť na verejnom zasadnutí, lebo bolo podané neoprávnenou osobou (§ 382 písm. b/ Tr. por.), pričom ide o vadu neodstrániteľnú.

Dohoda o vine a treste je osobitným druhom konania, ktorý je upravený v siedmej hlave Trestného poriadku. Význam konania o dohode o vine a treste spočíva najmä v tom, že správne vedené a štruktúrované dohody sú prospešné tak pre obvineného ako aj pre spoločnosť. Podstata tohto inštitútu spočíva v tom, že dochádza k uzavretiu obojstranne výhodnej dohody medzi prokurátorom a obvineným o spôsobe ukončenia trestnej veci, pričom táto dohoda následne podlieha schváleniu súdu. Týmto konaním sa obvinený vzdáva práva na prerokovanie veci pred nezávislým a nestranným súdom na hlavnom pojednávaní a trest mu súd ukladá bez dokazovania viny, po tom ako kladne odpovie pred súdom na verejnom zasadnutí na zákonom taxatívne stanovené otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 Tr. por. pod písmenami a/ až písm. j/.

Kladnou odpoveďou na otázku uvedenú v ustanovení § 333 ods. 3 písm. j/ Tr. por. sa obvinený okrem iného vzdáva aj práva podať proti rozsudku o schválení dohody o vine a treste riadny opravný prostriedok (odvolanie).

Z dikcie ustanovenia § 334 ods. 4 Tr. por. síce vyplýva možnosť podať dovolanie proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, a to z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a § 371 ods. 2 Tr. por., avšak v tomto ustanovení ako ani v ďalších ustanoveniach siedmej hlavy Trestného poriadku, týkajúcich sa konania o dohode o vine a treste, nie je uvedený, kto je osobou oprávnenou na podanie dovolania pre tento špecifický prípad.

Táto otázka bola vyriešená na zasadnutí trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, kde bolo schválené rozhodnutie Najvyššieho súdu, sp. zn. 2 Tdo 32/07, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 6/2008 pod číslom 58, z ktorého vyplýva, že proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol o schválení návrhu na dohodu prokurátora a obvineného o vine a treste a ktorý nadobudol právoplatnosť vyhlásením, môže podať dovolanie iba minister spravodlivosti z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. a ods. 2 Tr. por.

Tento záver najvyšší súd vyvodil z ustanovenia § 372 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 Tr. por. môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Obvinená G. U. sa tým, že zákonom predpísaným spôsobom prejavila súhlas so schválením dohody o vine a treste okrem iného vzdala aj oprávnenia podať proti rozsudku súdu prvého stupňa riadny opravný prostriedok (odvolanie), v dôsledku čoho stratila aj oprávnenie podať proti takému rozhodnutiu dovolanie s poukazom na ustanovenie § 372 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd preto, na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci dovolanie obvinenej G. U. podľa § 382 písm. b/ Tr. por. odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.